

Så er man jo heldig igen, når renten er steget siden februar. Tænk, hvis den var blevet derne på de dér 6-7 pct. og vi havde fået de sidste par hundrede tusinde til også at ombytte lån. Så havde vi ikke i dag stået med en vækst i privatforbruget på næsten 7 pct., men måske på 12 til 13 pct., og så havde man ikke haft de 8 eller 12 måneder, som man har nu, til at finde ud af, hvad man vil gøre, når arbejdsløsheden er røget ned på 290.000 og der bliver bragende mangel på kvalificeret arbejdskraft. Så man har været svineheldig en gang til.

Men mit spørgsmål er: Hvad vil regeringen gøre? Man siger, man har en plan, et beredskab, i tilfælde af at der opstår flaskehalse – det vil sige mangel på arbejdskraft – på arbejdsmarkedet, som får lønnen til at glide op og presse priserne op og sætte gang i inflationen. Det er det, der er problemet i dansk politik. Nu har regeringen fået sådan 6-12 måneder ekstra til at finde ud af det. Man har sagt i trontalen, at man vil komme med en redegørelse. Men det haster. Det haster med, at vi her i Folketinget får en forklaring på det og et svar. Hvad vil man gøre?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal bl.a. svare fire konservative ordførere, men jeg skal da prøve at gøre det så hurtigt, jeg kan.

Til hr. Helge Adam Møller: Jeg var jo en lille smule forberedt på det dér med, at pengene fossede ud, mens man stod på talerstolen, for det var også et tema under sidste finanslovdebate; dér holdt vi nogle dyre taler. Der må være et eller andet her foruden mikrofonen, vi trykker på.

Men jeg kan sige, at forskellen fra den tid, hvor hr. Helge Adam Møller stod som regeringens partirepræsentant, og til nu, hvor jeg står som regeringens partirepræsentant, er, at da hr. Helge Adam Møller stod der, da fossede pengene stadig hurtigere ud, men medens jeg står her, fosser de stadig langsommere ud, og det er egentlig en god vending. Men det siger jo til gengæld noget om, at det er en ret stor opgave, vi har, for det gik hurtigt den gale vej, indtil vi kom til.

Man kan måske allerede se det deraf, at man skal gå tilbage til 1991 og citere og bruge sammenligninger, og så springer man rask væk over, hvad der er sket af yderligere ubehageligheder i årene imellem.

I øvrigt synes jeg, der var en af de ting, hr. Helge Adam Møller citerede finansministeren

for – der dengang her i Folketinget hed hr. Mogens Lykketoft – der var fuldstændig rigtig, nemlig at der skulle en væsentlig større indsats til for at gøre noget ved arbejdsløsheden. Det er dokumenteret til fulde, at der er en meget klar sammenhæng mellem udviklingen i arbejdsløsheden og det statslige underskud, så jeg synes ikke, der er nogen, der skal gå op og beklage, at man tog fejl.

Med hensyn til renten – som er noget af det, som flere har været inde på – vil jeg sige: Vi er ærgerligt nok ikke i den situation, at det lave renteniveau, vi havde tidligere i år, har kunnet holde sig, men vi er i den situation, at rentespændet til Tyskland stadig er lavere, end det var, da den tidligere regering afleverede regeringsmagten til en socialdemokratisk ledet regering.

Vi formoder – og det er også det, alle de økonomer, jeg henviste til i mit indlæg, siger – at renteniveauet står for at skulle falde, dels internationalt, dels endnu mere i Danmark som følge af det. Så altså et lidt lavere rentespænd endda og en faldende international rente og samlet et større dansk rentefald.

Med hensyn til arbejdsløsheden – man stak lidt til mig med hensyn til, at jeg ikke kunne stå her og rose mig af alting og så glemme at sige noget om arbejdsløsheden. Jeg havde faktisk et ganske omhyggeligt, langt afsnit om arbejdsløsheden, hvor jeg meget udtrykkeligt sagde, at det var en af de ting, som jeg absolut ikke var tilfreds med, noget, som vi i Socialdemokratiet er meget ærgerlige over, men som vi til gengæld kan se at både regeringen og regeringspartierne vil gøre meget for fortsat at få bevæget i den rigtige retning, og jeg er glad for, at vi er begyndt at gå i den rigtige retning.

Så må jeg vende tilbage med de øvrige svar lidt senere.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det var naturligvis mange interessante tiltag, fru Pia Gjellerup foreslog her i den indledende runde; jeg må nok sige, at vi også i Fremskridtspartiet mener, at arbejdsløsheden er noget af det vigtigste at få bekæmpet.

For Fremskridtspartiet er det helt klart beskæftigelsen og dernæst gældsætningen, det drejer sig om, og vi vil også komme med ideer til, hvor vi mener det vil være fornuftigt at bruge flere skatteyderkroner; det er f.eks. på ældreområdet, til de handicappede og så sidst, men